

skaffe den, bare sætte den ned til FN's anbefaling – så står De Radikale jo først og råber, at det kan man ikke, for så har man et forkert menneskesyn. Hvis man siger, at vi skal spare på nogle af udlændingeudgifterne i det her land, så har man også et forkert menneskesyn, så er man uansvarlig, og hvad ved jeg.

Det er nogle gange svært, men sådan skal det også være, det kan også være sjovt. Det gør altså ikke spor, lad os bare få noget modspil, men lad os da også bare forklare, at sådan ser vi altså på tingene, og at der måske er sund fornuft i det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, jeg stillede nogle klare spørgsmål, men jeg fik altså ikke nogen som helst svar fra fru Pia Kjærsgaard. De 150 mia. kr., som statskassen mister, kan man altså ikke omsætte i skattelettelser, for så bliver der et endnu større hul, så tingene hænger altså ikke sammen.

Jeg kan ikke forstå, hvordan det her kan kombineres med Dansk Folkepartis lovprisning af den meget, meget stærke krone. Hvis Dansk Folkepartis socialpolitik og skattepolitik gennemføres, så har vi ingen stærk krone mere. Jeg vil hævde, at den største trussel mod kronen er fru Pia Kjærsgaards skatte- og socialpolitik.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Pia Kjærsgaard og derefter hr. Jann Sjursen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes altså, det er useriøst af fru Elisabeth Arnold at omtale 150 mia. kr. Altså kan fru Arnold ikke selv se, hvor tosset det lyder med nogle beregninger, som er kommet som et bestillingsarbejde fra regeringen? De havde da et vist formål, selvfølgelig havde de det.

Jeg tror egentlig, at hvis man satte sig ned, og hvis man overhovedet gad bruge tid på det, og beregnede, hvad De Radikales partiprogram koster, for slet ikke at tale om Socialdemokratiets, så ville vi gå statsbankerot, så tror jeg simpelt hen ikke, vi kunne klare det. Vi kunne måske sætte finansministeren til at prøve at kigge lidt på, hvad det egentlig ville koste, at man tager et principprogram, som man vil gennemføre over en 20-årig-periode, og så spørger, hvis det bliver gennemført sådan lige nu og her, sådan nærmest i løbet af en halv time, hvad koster det så?

150 mia., det er jo fuldstændig absurd.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Fru Pia Kjærsgaard omgærdede Kristeligt Folkepartis familierpolitik med meget stor sympati, men jeg er sådan set glad for, at fru Pia Kjærsgaard tidligere i debatten også selv nåede frem til, at der trods alt er en forskel, også en principiel forskel, på Kristeligt Folkepartis og Dansk Folkepartis familierpolitik, nemlig at Dansk Folkeparti dybest set vil lade børnefamilierne og familierpolitikken være afhængig af arbejdsmarkedets parter. Så vidt rækker sympatien, og jeg siger det, fordi det i virkeligheden minder mig meget om den sympati og de løfter, som regeringen har afgivet over for børnefamilierne, og værdien af disse, nemlig ingenting.

Hvis man gennemfører Dansk Folkepartis familierpolitik i den aftapning, som fru Pia Kjærsgaard gjorde rede for her i dag, så vil det jo betyde, at den enkelte far og mor skal forlade sig på forhandlinger med arbejdsgiveren, hvis vedkommende vil have f.eks. børnepasningsorlov, og ikke som nu, at man kan sige, at man faktisk har en ret til orlov. Man skal sikre sig, at man har en arbejdsgiver, der rent faktisk vil give omsorgsdage osv., og det vil i praksis betyde, at den sympati, som fru Pia Kjærsgaard viser børnefamilierne her i dag, ikke får nogen betydning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg erkender over for hr. Jann Sjursen, at det er en balancegang, men hr. Jann Sjursen må så også medgive mig, at det er dybt problematisk, hvis Folketinget skal til at lovgive om arbejdstid. Det synes jeg det er.

Jeg må også sige, at de tilstande, som hr. Jann Sjursen ønsker, og som jeg også kan se noget meget, meget tiltalende i, nemlig at børnene i hvert fald i de første år har mulighed for at være hjemme, at en af forældrene kan passe dem, er ikke mere end en generation tilbage, længere siden er det ikke, at Danmark var skruet sammen på den måde. Sådan er det ikke i dag, men det har kunnet lade sig gøre for ikke ret mange år siden.

Jeg synes, at hr. Jann Sjursen burde huske, at da han var lille, blev han formentlig passet hjemme, det vil jeg næsten tro, det skal jeg ikke blande mig i, men sådan har det rent faktisk